

José H. Prado Flores

ÚJ EVANGELIZÁTOROKAT AZ ÚJ EVANGELIZÁCIÓ SZÁMÁRA

 Szeretetegységben Alapítvány, 2024
Szeged

A fordítás alapjául szolgált:
Nuevos Evangelizadores para la Nueva Evangelización
Editorial Rema, México, 2016

Fordította: Kovács Zoltán

© José H. Prado Flores, 2012
Hungarian edition © Szeretetegységben Alapítvány, 2024

Minden jog fenntartva.

ISBN 978-615-02-1735-2

Tizenévesen találkoztam először Pepe lelkiiségével és írásaival a Szent András Evangelizációs Iskolán keresztül. Az iskola gondolkodásmódja meghatározta a hitem születését és fejlődését. Ma is gyermeki csodálatot vált ki belőlem ez a megközelítés. Egy őszinte és tiszta lelkiiség, egy módszer, amelyet csak áttetsző nyitottsággal lehet elsajátítani, és amelynek címzettjei is a kicsinyek, akik érdeklődően akarják befogadni az Evangéliumot. Negyvenéves vagyok, rengeteget tanultam a teológiát, majd most már jó pár éve tanítom is. Örömemet lelem benne, és fontosnak tartom azt. Mégis megújuló csodálattal tölt el a kérügmátikus igehirdetés ereje, az evangelizáció csodája és annak felismerése, hogy nekem is minden nap vissza kell térnem a kérügmához. Enélkül minden beszéd, minden előadás, minden tanítás erejét veszti és üres marad. • *Dr. Gájer László, római katolikus pap, teológiai tanár*

Megtérésem után néhány évvel mélyeséges nyugalanság lett úrrá rajtam amiatt, hogy képtelenek vagyunk hatékonyan evangelizálni. Olyan kevesen térnek meg, miközben Jézus olyan végtelenül csodálatos! Tanácstalanságomban a Szentíráshoz fordultam, éreztem, hogy az apostoli igehirdetéshez kell visszanyúlnunk. Már első próbálkozásaink is hoztak gyümölcsöket, de a robbanás akkor következett be, amikor a Szentlélek vezetése által 1996-ban eljutottam Győr-Ménfő-

csanakra, az első magyarországi Pál kurzusra. Itt összeállt a kép! Megérkezett hozzánk a tiszta Evangélium, a kérügma, és vele a Lélek soha nem tapasztalt kenete. Az ott tanultakból és az ott kapott tűzből született az Új Jeruzsálem Közösség máig tartó sokrétű szolgálata! Köszönjük mindezt Istennek és a Szent András Evangelizációs Iskolának is!

Kunszabó Zoltán diakónus, 30 éve szolgál a kérügmatis evangélicációban

Első Szent András-os tapasztalatom a Pál titka nevű kurzus volt még 1997-ben. Papszentelésem utáni második évben vettem rajta részt. Fiatal papként, ahogy az gyakran megtörténik, én is nehézségekkel küzdöttem. De ezen a kurzuson elhangzott a hatalmas erővel előadott kérügma, ami felrázott tepedségemből. Köszönöm a Jóistennek, hogy elvezetett ide, és hogy lelki életemet azóta is sok más, a Szent András Evangelizációs Iskola által tartott kurzussal erősítette.

Hajas Ámosz OFM lelkipásztor, 13 évig misszióban Kárpátalján

Jézushoz való tudatos tartozásomat a Katolikus Egyházon belül nem elsősorban a hittanóráknak, nem a miséknek, nem a neveltetésnek köszönhetem, hanem egyetlen református fiatalnak, aki átadta a lényegét, amelyet nem hallottam meg 16–17 éves koromig: a kérügmát. Egy amerikai missziós fiatal volt ő,

aki nem volt rest meghívni, hogy életem középpontjába egyedül Jézust tegyem. Mitől volt ő hatékonyabb, mint az egyéb egyházi tevékenységek? Ő az alapot adta, amire a többi épülhetett. Megcélozta a szívemet az Evangélium erejével, és a Szentlélek meggyőzött. Később a katolikus Szent András Evangelizációs Iskola segített megérteni, hogy mi történt. Azóta minden egyes Szent András-os kurzus csak gazdagította lelkipásztori missziómat, vagy azáltal, hogy engem személyesen épített az evangelizációs szolgálatban, vagy azáltal, hogy láthatom, hogy az Evangélium továbbra is életeteket formál és megtöri a bűn láncait, ahogy egykor az ősegyházban. • Kovács Zoltán, római katolikus pap, biblikus teológiai tanár, a Szent András Evangelizációs Iskola szolgálója

A Szent András Evangelizációs Iskolának köszönhetem a kériugmatikus gondolkodásomat. Mindig Jézus példája határozza meg a szolgálatomat, miszerint Isten Országát kell építenem. Ehhez elengedhetetlen az a kériugmatikus látás, melyben Istennek az emberek életében művelt hatalmas tetteit szemlélem, dicsóítem, és közben bátorságot nyerek ahhoz, hogy ez a munka általam is folytatódjon, „mert Isten Igéje nincs megbilincselve” (2Tim 2,9)! • Nagy Róbert, római katolikus pap, a Szent András Evangelizációs Iskola magyarországi lelkipásztori felelőse

Tartalomjegyzék

- 11 Előszó a magyar kiadáshoz
15 Bemutatós
19 Most azonnal, kérem!
- 27 **I. Az új evangelizáció arculata**
28 A. *Van-e szükségünk új evangelizációra?*
29 B. *Az evangelizáció legyen új*
39 C. *Az evangelizáció legyen evangelizáció*
43 D. *A stratégia: meg kell fizetnünk a változás árát*
- 47 **II. Új evangelizátorokat az új evangelizáció számára**
50 A. *Lemenni a Jordánhoz*
50 B. *Földre rogyini Damaszkusznál*
53 C. *Felmenni az emeleti terembe*
57 D. *Előbb járni az úton, aztán szaladni*
- 61 **III. Miben áll az apostolok kérügmája?**
63 A. *Kiindulópont: a különbség a kérügma és a katekézis között*
64 B. *Mi az apostolok kérügmája?*
65 C. *Az ősz kérügma tartalma*
69 D. *Az apostolok kérügmájának szándékossága*
70 E. *Az apostoli kérügma módszere*
71 F. *Az apostoli ighirdetés célja: a Szentlélek befogadása*
72 G. *Válaszunk Isten közeledésére*
73 H. *Kitartani a végsőkíg*

77 **IV. Nagy küldetés, vagy a nagy mulasztás?**

- 78 A. *Kiindulópont: evangelizálni azt jelenti, Jézus örömhírét hirdetni*
79 B. *Az első parancsolat, az új parancsolat és a nagy küldőparancs*
80 C. *Az evangelizáció nem opció, hanem kötelesség*
82 D. *Nagy küldetés vagy a nagy mulasztás*
86 E. *Miért nem evangelizálunk? Mert minket sem evangelizáltak*
103 F. *Akkor nem sikerül evangelizálnunk...*

123 **V. Hét probléma a kérügmával kapcsolatban**

- 126 1. *A jámbor és apostoli emberek a kérügmát meghaladottnak érzik*
134 2. *Nem értékeljük kellően az igehirdetés benső erejét, melyet ehelyett katekézissel akarunk dúsítani*
149 3. *Azt feltételezni, hogy a kérügma túl protestáns, ezért katolizálni kell szentségekkel és vallásgyakorlatokkal*
152 4. *A kérügmát katekézissé változtatjuk*
157 5. *Olyan katekéták és tanítók adják át, akik nem tanúi a kérügmának*
161 6. *A közösség hiánya, amely támogatja és befogadja az evangelizáltakat*
165 7. *Ha nem hirdetjük a kérügmát*

167 **VI. Evangelizált és evangelizáló Egyház**

- 167 A. *Ahhoz, hogy valaki nagy erővel tudjon evangelizálni, nagy erővel kell őt is evangelizálni*
168 B. *A pogányok udvara elérte a papok udvarát*
170 C. *Ha téged nem evangelizáltak, ne evangelizálj!*
172 D. *Ha katekéta vagy, hagyd, hogy előbb az evangelizátorok cselekedjenek!*

175 Kurzusajánló

Előszó a magyar kiadáshoz

Az Igében újjászülető egyház – megújulás a kérügma erejéből

*Úgy tetszett Istennek,
hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel
üdvöztse a hívőket.*

1Kor 1,21

Tisztelt Olvasó, Kedves Testvérem!

Ezt a könyvet nem érdemes elolvasni, ha elégedett vagy igehirdetésed eddigi eredményével és az Egyház jelenlegi evangelizációjával.

Ha viszont várod a nagy halfogást, és péteri bizalommal elhiszed Jézusnak, hogy ehhez ő ért jobban, akkor légy nyitott a változásra! (vö. Jn 21)

Evangelizáció, kérügma, igehirdetés, prédikáció, tanítás, katekézis, hittan – sokszor mintha szinonimaként használnánk e kifejezéseket, pedig nem azok! Más és más prédikációs és tanítási műfajok ezek, amelyek akkor válnak hatékonnyá, ha rendeltetésüknek megfelelően használjuk őket. Kulcsfontosságú ehhez a sorrend kérdése: az evangélium *hirdetése* az első, és utána áll készen az ember a teológiai ismeretek befogadására. Az evangelizáció pedig az *evangélium* hirdetésével kezdődik, egészen pontosan az első hirdetéssel, amely nem más, mint a kérügma.

„Mozdítsátok elő a lekipásztori munkát, mint kérégmaticus örömhírhirdetést!”† – Ferenc pápa éppen erre, a kérégmaticus hirdetésére szólít fel minket. De vajon tudjuk-e pontosan, mi is ennek a tartalma, és mi e hirdetés megfelelő módja?

Erről szól ez a könyv: a *kérégmaticáról*, ami az *evangélium* hirdetésének első, legelső lépése. Megvan a pontos tartalma, és hirdetésének módja is. Ha ezt átlátjuk, és hozzáértéssel, bátran, a Szentlélek erejével alkalmazzuk, akkor telik meg evangelizációnk erővel. Erre építve tudjuk majd a különféle prédikációs és tanítási műfajokat is sokkal hatékonyabban használni.

De ennél jóval többet nyerünk: a *kérégmaticus igehirdetés* lesz segítségünkre abban is, hogy Egyházunk megújuljon Isten Igéjéhez való viszonyulásában, hogy felfedezze ezt a földbe rejtett, életadó kincsét. Ha az evangelizáció rátalál erejére és tartalmára, a *kérégmaticára*, akkor valamennyi egyházi tevékenységünk megújul. A *kérégmaticus evangelizáció* ugyanis nem valamiféle prédikációs módszertan, hanem látásmód: evangéliumhirdető mentalitás. Ha ez jár át bennünket, akkor minden szolgálatunk képessé válik a ránk bízott emberek megújulását, megtérését előmozdítani. Hiszen...

az egyház azért van, hogy evangelizáljon.‡

Evangelii nuntiandi 14

Ez a könyv több évtized evangelizációs tapasztalatát szintetizálja, nem csak az elmélet, hanem a gyakorlat háttéréből.

† Ferenc pápa 2023. április 28-i beszéde a Szent István-bazilikában.

‡ Eredeti latinul: Ecclesia evangelizandi causa exstat.

Mer őszinte lenni: bevallja, hogy még aki régóta gyakorolja, az is hibázhat. De ha felismeri a hibát, van bátorsága elismerni és tanulni belőle, javítani, és új lelkesedéssel nekiállni az *evangélium* hirdetésének.

Ennek a könyvnek az örömhíre az, hogy a *kérügma*, tehát az *első hirdetés* tartalma és gyakorlata megismerhető számunkra, akik az egyházban szolgálunk, akár papként, akár világiként. A Szerző, Pepe Prado által alapított Szent András Evangelizációs Iskola harminc éve szolgál Magyarországon a *kérügma* erejével, így ez a tapasztalat itt van, elérhető, átélhető, megtanulható, átvehető és továbbadható!

Az Egyház megújulása az Egyházon belüli *új evangelizációból* indul el. Ennek az útnak az elején az *első igehirdetés*, a *kérügma* áll. Pontosabban nem áll, hanem cselekszik: Isten Igéjének erejével. Ugyanis „*Istennek úgy tetszett, hogy balgaságnak látszó igehirdetéssel üdvözítse a hívőket*” (1Kor 1,21) – egyszerű dologról van tehát szó, és nekünk épp erre az egyszerűségre kell újra rátalálnunk.

Ezt a könyvet nem elég elolvasni, ha valóra is akarod váltani azt, amiről szól. A *kérügma* csak személyes megtapasztalás által lesz a tiéd. Ez nem megy fejben, nem megy könyvből. Azért merjük ezt kijelenteni, mert ez a tapasztalatunk. Szeretettel hívunk a Szent András Evangelizációs Iskolába, hogy kurzusainkon megtapasztald a *kérügmatikus igehirdetés* erejét, alakulj és képződj, hogy te is megtanuld. Ennek gyümölcse lesz, hogy evangelizációs szolgálatod által Isten a te közösségedben, plébániádon megújítja Egyházát, az ő szeretett népét, akinek fő ismérve az lesz, hogy hirdeti az evangéliumot. Mert ezért van.

Ha elolvastad a könyvet és kigyullad benned a vágy, hogy erővel hirdesd Isten Igéjét, gyere el kurzusainkra és képzéseinkre, hogy megújult szívvel te is lángra tudj gyújtani másokat! A legfontosabb kurzusainkról az ajánlót megtalálod a 175. oldalon.

Joanovits Róbert

*a magyarországi Szent András Evangelizációs Iskola igazgatója
2024. augusztus 1-jén, Esztergomban, a Pál titka kurzus tartása
közben*

Bemutató

Ennek a könyvnek az oldalai jóbarátom, José H. Prado Flores negyven évnyi evangelizációs tapasztalatát foglalják össze, akivel különféle területeken, és sokféle módon vetünk részt az evangelizáció küldetésében.

A Szerző úgy mutatja be a *kérügmát*,[†] vagyis az *első igehirdetést*, mint az Egyház nagy kincsét és a keresztény élet alapját, ugyanakkor mindezt pasztorális szempontok mentén teszi, hogy megmutassa, miként éljünk a lehető legjobb módon a *kérügmával* az evangelizáció javára úgy, ahogyan egykor az Ős Egyház is tette.

Az apostolok nagy erővel tanúsították

Urunk, Jézus feltámadását.

ApCsel 4,33

Az *evangélium* „erő”, Isten ereje az üdvösségre mindazoknak, akik hisznek (vö. Róm 1,16). Ugyanakkor a *kérüγμα* hirdetése „*balgaság*” (vö. 1Kor 1,21). Eme két tényező egységében áll a nagy erővel való evangelizálás.

† A Szerző spanyol szokás szerint a könyv kiemelt fogalmait nagy betűvel írja, mint pl. „Nueva Evangelización”, azaz Új Evangelizáció. Ezeket a kulcsfogalmait (Kérüγμα, Katekézis, Új Pünkösöd, Evangelizáció, Új Evangelizáció, Nagy Küldetés, Nagy Mulasztás, Evangélium, Örömhír, Igehirdetés, Első Igehirdetés, Egyedüli Közvetítő, stb.) magyarul kis betűvel közöljük, de a Szerző eredeti szándékát tisztelven *kurzívan* szedve. Csak ott hagytuk meg nagybetűvel, ahol kifejezetten Jézus személyére utal. (ford. megj.)

Ezt követően a Szerző bibliai alapokról indulva mutatja be a kérügmaticus üzenetek tartalmát, célját és stratégiáját, mely így foglalható össze: átszúrni a szíveket.

Több szál fut végig az egész könyvön:

Ahogy az első evangelizáció a pünkösdi gyümölcse, úgy az új evangelizáció szükségszerűen egy új pünkösdi gyümölcse. A Szentlélek működése nélkül lehetetlen küldetés! Az Olvasó komoly üzeneteket fog találni ezeken az oldalakon, és több felszólítást a pasztorális megtérésre. Való igaz, hogy fel kell ismernünk, hogy Egyházunkban sokat beszélnek „az evangelizációról” és az „új evangelizációról”, de lassan váltjuk tettekre, és késlekedve indulunk el a *nagy küldetésben* az a bátorsággal és lelkesedéssel, amit az Úr kér tőlünk.

A Szerző pasztorális tapasztalatokon keresztül mutatja meg azt, hogy ha bőséges halfogást akarunk, akkor itt az ideje, hogy a másik oldalra vessük ki hálóinkat olyan evangelizátorokkal, akik nem csupán egy üzenet felmondói, hanem inkább tanúk.

A CELAM záródokumentumában, amely a 2007-es aparecidai találkozó gyümölcse, ezt a felhívást találjuk: „*A lelkipásztori megtérés megköveteli, hogy az egyházi közösségek missziós tanítványok közösségei legyenek Jézus Krisztus, a Mester és Pásztor körül*” (368. pont).

A Hit évéről szóló apostoli levelében XVI. Benedek pápa így ír: „*A Hit éve meghívás az Úrhoz, a világ egyetlen Megváltójához való hiteles és megújult megtérésre. Isten az ő halálának és feltámasztásának misztériumában bőséggel nyilatkoztatta ki a Szeretetet, amely megmenti és hívja az embereket a megtérésre a bűnök bocsánatán keresztül.*” (vö. ApCsel 5,31).

Ahhoz, hogy ez valósággá váljon, az evangelizátornak 1) le kell mennie a Jordán folyóhoz megtapasztalni Isten feltétel nélküli, személyes szeretetét; 2) le kell borulnia Damaszkuszban a feltámadt Jézussal való személyes találkozás következtében; 3) fel kell mennie az emeleti terembe megkapni a Lélek erejét; 4) és el kell indulnia Emmauszba, hogy a szív lángra lobbanhasson az Ige tüzétől.

Nagyon sok konkrét támpontot találunk ezeken az oldalakon ahhoz, hogy ez a megtérés végbe menjen.

Ha a *katekézist* valóban bölcsen szeretnék végezni azok, akik tartják, akkor szükség van arra, hogy előtte az *első ige-hirdetést* olyan tanúságtevők hirdessék meg, akik már megtapasztalták a bőséges új életet, amelyet Krisztus eljövetele hozott a világba.

A könyv logikusan és tapasztalatokra épülve tárja elénk, hogy az *első ige-hirdetés* szükségszerűen a hit útjának első lépője, amely valódi meghirdetés kell legyen. Csak ezután, mindig csak ezután jöhet a katekézis.

A konklúzió, úgy tűnik, nem más, mint az író álma: egy evangelizált és evangelizáló Egyház, melyben a katekéták hagyják, hogy az evangelizátorok játszanak az első félidőben azért, hogy ők majd becsatlakozhassanak a mérközés második felébe.

Pál apostolt idézve, akinek egyetlen félelme volt: „*Jaj nekem, ha nem evangelizálok*” (1Kor 9,16), José Prado figyelmeztet minket: „Jaj annak, aki evangelizálni akar anélkül, hogy előtte őt evangelizálták volna. Az Egyház problémája nem az, hogy nem végez evangelizációt, hanem az, hogy néha azok próbálnak evangelizálni, akik nem részesültek megfelelő evan-

gelizációban, és így csak propagandát végeznek, mert csak az tud meggyőzni, akit előbb valóban meggyőztek.”

A *kérügma* önmagában hatékony. Mégis van, amikor nem működik: ha nem hirdetjük.

Hálát adok Istennek ezekért az oldalakért, amelyeket egy Jézus Krisztust és az ő Igéjét szerető evangelizátor írt, aki negyven éve hirdeti az *örömhírt* és képez evangelizátorokat az Egyház küldetésére.

Kérem az Urat, hogy ezek a reménységgel és lendülettel teli oldalak segítsenek bennünket az *új evangelizáció* nagy küldetésének teljesítésében. Ahhoz azonban, hogy az *új evangelizáció* megvalósulhasson, először is új evangelizátorokra van szükségünk, akik megélték saját Jordánjukat, saját Damaszkuszukat, saját személyes pünkösdjüket, és akiknek szíve lángol az Ige tüzétől az emmauszi úton.

Kenje fel a Szentlélek ezek az oldalakat, hogy megérintsék a szíveket, és megtapasztaljuk a megújulást a kérügmaticus evangelizációban.

+ Gérald Cyprien Lacroix bíboros

Quebec érseke

Kanada prímása

Most azonnal, kérem!

Már éppen végeztem ezen fejezetek megírásával, amikor szívélyes meghívást kaptam egyik jóbarátomtól, Don Pigi Perinitől, akivel az évek során barátságunk egyre szorosabbá vált. Megkért, hogy tartsak lelkigyakorlatot a Sejtevangelizációban részt vevő papok számára, akik szerte az egész világon működnek. A téma: *Az új evangelizáció*. Helyszín: a milánói San Eustorgio plébánia műemléksekrestyéje Olaszországban.

Mivel Don Pigi közölte velem, hogy a tavalyi lelkigyakorlat előadója Raniero Cantalamessa atya, a Pápai Ház prédikátora volt, ezért gondosan előkészítettem témáimat teológiai érvekkel megtűzdelve, valamint az Egyházi Tanítóhivataltól vett idézetekkel.

Célom az volt, hogy összefoglaljam 40 év evangelizációs tapasztalatát, bár ez a bátor lépés valami olyasminek tűnt számomra, mintha a hórebi csipkebokor tüzét egy gyufaskatulyába kellett volna zárni. A lelkigyakorlat kezdetén hideg idő volt, hiszen a tél kellős közepe volt, így fűtőeszközökre volt szükségünk.

Így hát jegyzeteimmel a kezemben, pontról pontra gondosan, a résztvevőkre szabott, általam feltételezett logikával és pedagógiával beszéltem:

- Az emmauszi tanítványok történetét mutattam be először, akik az asszonyoktól hallott angyali üzenet szimpla felmondóiból Jézus feltámadásának tanúivá váltak, mihelyt lángolt a szívük az Ige tüzétől.

– Kifejtettem a különbséget a *kérügma* és a *katekézis* között, az ige hirdetés és a tanítás között, és hogy az Egyház problémája nem az, hogy nem evangelizál (nem végez első ige hirdetést), hanem az, hogy azok teszik ezt, akiket még nem evangelizáltak, éppen ezért hideg *katekézist* csinálnak az *örömhír* bemutatásából, hisz az nem pusztán valami, hanem Valaki, az Úr Jézus, az egyetlen közvetítő Isten és az emberek között.

Részletesen és pontosan elmagyaráztam a *kérügma* hirdetésének tartalmát, célját és módszerét, megvilágítva, hogy itt Jézus övéihez szóló *nagy küldetéséről* van szó (hogy hirdessék az *örömhírt*), ami a Katolikus Egyházban sajnos „nagy mulasztás”[†] lett, mert az ellenreformáció óta inkább a teológiai rendszereinket, a hitigazságok melletti érvelést és a filozófiai okfejtéseket részesítjük előnyben Jézus *örömhírének* csodálatos meghirdetése helyett, amelyre egykor példát adott Fülöp diakónus (vö. ApCsel 8,35).

– Ezután kategorikusan kijelentettem, hogy az új evangelizációnak négy eleme van: először is, ne érezzük tovább, hogy valami újdonságra van szükség. Aztán hogy Krisztus szeretete megigézza az embert. Majd arra, hogy az új evangelizátorok tanúságtevők legyenek, végül pedig, egy új pünkösdre, melyben az isteni Ruah (Lélek) valóban hurrikánszerű szél lehet, és nem légkondicionált levegő, amit be tudunk állítani tetszésünk szerint.

† Spanyol szójáték: „Gran Comosión” (küldetés) vs. „Gran Omisión” (mulasztás). Nagy küldetés helyett nagy elhallgatás, nagy kihagyás, nagy lebőgés, nagy üresség. (ford. megj.)

- Arra is kitértem, hogy ami az első, az az első: előbb a *kérügma*, majd azután a *katekézis*, az erkölcsstan vagy a teológia. Előbb meg kell születni, s azután lehet növekedni.
- Aztán mindenkit arra hívtam, hogy fogadják el azt a küldetést, hogy az új bornak új tömlőre van szüksége, és hogy le kell mondani az elavult és túlzó vallásos formákról, amelyek nem egyeznek az *evangéliummal*, se a mai világ szükségleteivel.
- A kulcspillantás pedig az volt, amikor elmondtam, hogy nem vagyunk képesek evangelizálni, ha nem vagyunk az üdvösségtapasztalat és a Jézussal való személyes találkozás tanúi.

Hirtelen, az állítólag ékesszóló előadásom közben, egy pap felemelte a kezét, s anélkül, hogy megvárta volna, hogy szót kapna tőlem, kihívást intézett felém:

- *Most!*

Mindenki halkán figyelt, köztük én, aki a legjobban meglepődött.

- *Arra kérlek, hogy most!* – szólalt fel még hangosabban!

Nem értettem semmit... Elhallgattam, széttártam a kezem kérve, hogy magyarázza meg ezt az egyszerre panasznak és kérésnek tűnő közbevetést.

- *Most! Jelenleg nem a kérügmát hirdeted nekünk! Arra kérlek, hogy most add át nekünk az örömhírt!*

Lehunytam a szemem, bólintottam, és egy ezredmásodperc alatt megértettem, hogy nem a *kérügma* analízisére van szüksége a hallgatóságnak, hanem az Evangéliumra, melynek arca és neve: Jézus, a mi Urunk és Megváltónk. Féltettem jegyzeteimet, fogtam a Bibliámat és megosztottam velük üdvösségtapasztalatomat:

♡ *Tanúja vagyok annak, hogy Jézus képes életeket formálni, mert ő átformálta az életem. Nem az történt velem, hogy bűnösből igaz lettem, hanem igaz emberből lettem gyermek, aki jogosult az örökségre. Sőt ennél is több, sokkal több! Az én igazi megtérésem abból volt, hogy a saját cselekedeteim által válok igazzá, arra, hogy felismerjem, az ő kegyelme által váltam igazzá. És ha egy olyan farizeus, mint én, megtapasztalhatja az új életet, akkor bárki más is megtapasztalhatja. Ha ő megtette ezt bennem, akkor mindannyiótokban megteheti.*

Három órán keresztül hirdettem Jézust és a kegyelem evangéliumát: azt, hogy üdvösségünket ingyenes ajándékként kaptuk. Lehetőségünk volt egyszerre megvallani Jézust mint egyetlen és kizárólagos Megváltót, és kijelenteni Őt életünk Urának. Azzal zártuk, hogy minden egyes papért személyesen imádkoztunk és kértük a Szentlélek új kiáradását, amelyet Jézus úgy fogalmazott meg, hogy „*a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni*” (ApCsel 1,5).

Eszembe jutottak Szent Lukács szavai: „*a papok közül is tömegesen hódoltak a hitnek*” (ApCsel 6,7c).

Ezután visszatértem Mexikóba, ahol sütött a nap hirdetve a tavasz közelségét.

Néhány hét múlva kaptam egy e-mailt, amelyet a feladó, Don Matteo engedélyével idehelyezek:

✉ *Kedves Pepe Prado Flores!*

A nevem Matteo atya, az olaszországi padovai egyházmegye papja vagyok. Nemrégiben találkoztunk, februárban a papok lelkigyakorlatán a San Eustorgio plébánián Milánóban... Nagyon fellelkesültem előadásaid hallatán, különösen pedig attól

a MEGGYŐZŐDÉSTŐL, amellyel tartottad, és ISTEN IGÉJÉ-TŐL, melyet folyamatosan idéztél. Talán emlékszel, hogy még egy kis ideig beszélgettünk is arról, hogy a csütörtöki esti ima erősen megérintett, amikor a VAK BARTIMEUS szakaszáról tanítottál... a gyógyító ima során kértem Jézust, hogy gyógyítsa meg a látásomat. Akkor mondtam neked, hogy nem éreztem semmi különöset. Most azonban új fényben LÁTOM az életemet, és MEGLÁTTAM, hogy az Evangélium az én életem és a világ élete. Tudod a jelmondatom, ami eddigi életemben elkísért a következő: AZ EVANGÉLIUMBAN ÉLET VAN, S AHOL ÉLET VAN ott EVANGÉLIUM... ez folyamatosan ÖRÖM-MEL ajándékozik meg, amikor olvasom, imádkozom, elmélkedem Isten Igéjéről, annyira, hogy még a homília írás is örömet okoz, olyan ÖRÖMÖT, amit még soha nem tapasztaltam!

Nagyon örülnék, ha megosztanád velem, hogy mit gondolsz arról, ami velem történik. Arra kérlek téged, hogy segíts megértenem! Ezen felül KÖSZÖNETET mondok AZ EVANGÉLIZÁLÓ VÍZIOÉRT, AMIT FEBRUÁRBAN ELÉNK TÁRTÁL... Imádkozom érted, a Szent András Iskoláért és azért, hogy a Szentlélek lendületbe hozza az Egyházat egy új TAVASZ és egy ÚJ EVANGELIZÁCIÓ felé!

Köszönöm és remélem, hogy hamarosan találkozunk:

Don Matteo

Nem válaszoltam Don Matteónak, pedig a válasz igen egyszerű: az *igehirdetés*. Igen, az az *igehirdetés*, amelyet *kérügmának* nevezünk (vö. 1Kor 1,21) vagy *evangéliumnak* (vö. Róm 1,16), amely Isten ereje minden ember üdvösségére, aki hisz. A Szentlélek az, aki az Isten Igéje által, tanúságot tett Jézusról Don Matteo életében.

Amikor az a pap felemelte a szavát és kérte a kérügmát, nemcsak Don Matteót testesítette meg, hanem minden „Mátét”, aki ül és várja, hogy Jézus elmenjen előtte és azt mondja: „Kövess engem!”, s hogy ezáltal képes legyen mindent otthagyni, és egy nap evangelizátorrá lenni, aki a maga részéről így ír: „Az Ország írástudója az, aki kincseiből újat és régít hoz elő” (vö. Mt 13,52).

Sok potenciális evangelizátor létezik, aki türelmetlenül várja, hogy „*hirdessük az Igét*” (2Tim 4,2a), hogy talpra álljunk, kövessük, éljük és hirdessük az üdvösség *evangéliumát*, de nem egy megtanult lecke ismételtetőiként, hanem olyan tanúként, aki átélte a feltámadt Jézussal való személyes találkozást.

A San Eustorgio plébánia műemléksekretyéjében, mely tele van ereklyékkel, én is azt a hibát követtem el, amelyet épp kritizáltam: a kérügmát teológiai alapokkal rendelkező kateketikai előadássá változtattam, ahelyett hogy megragadtam volna az alkalmat Jézus hirdetésére. Az Igéről beszéltem ahelyett, hogy az Igét hirdettem volna. Amikor azonban meghirdettem az *evangéliumot*, az ott lévő papok megtapasztalták, hogy ők nem sekrestyések vagy múltbéli ereklyék, hanem a Szentlélek élő templomai, akik új élettel bírnak, az élet teljességével, azért, hogy ne pusztá továbbítói legyenek egy üzenetnek, hanem Jézus feltámadásának élő tanúi. Három napig csak a fejüket tágítottam, de amikor három órát az *evangélium* meghirdetésére szántam, szívüket átdöfte az üzenet és az Ige benső ereje megmutatkozott.

Remélem, hogy ezek az oldalak felkeltik ugyanazt a szomszúságot, és mindenki felemeli a szavát és arra kér: „Most add át, kérlek!” Csak így van értéke ennek a könyvnek. Máskü-

lönben csak világos bizonyíték maradna, hogy a *katekézis* önmagában, még akkor is, ha a *kérügmáról* szóló *katekézis*, nem változtatja meg az embert.

Ezzel a kétséggel és reménnyel merészkedem bemutatni a mi tapasztalatunkat: a Szent András Evangelizációs Iskola tapasztalatát, mely elsődlegesen egy kérügmaticus iskola, amely 32 éve keresi a „Pétereket”, akik jobban szolgálják, jobban szeretik és jobban hirdetik Jézust, mint ahogy mi magunk, *új evangelizátorokat* képezve az új evangelizáció számára 63 országban, sőt mi több, evangelizátor-képzőket formálva a világon lévő több mint 2000 iskolaközösségben.

Eme könyv borítójára az 52-es papiruszt (P52) helyeztem, mely az Újszövetség legrégebbi kézírata, azért, hogy megmutassam, hogy az *új evangelizáció* nem más, mint az a kezdeti evangelizáció, az ősevangélizáció, amit az apostolok végeztek, akik „*nagy erővel tanúsították Urunk, Jézus feltámadását, és mindnyájan bőségesen részesültek a kegyelemben*” (ApCsel 4,33).

Az *új evangelizáció* nem csupán egy fogalom, amelyről beszélni kell, hanem valódi „*evangeliz-akció*”, vagyis *tettekkel való evangelizáció*, amelyet már most meg kell tegyünk, hiszen Krisztus szeretete sürget bennünket (vö. 2Kor 5,14).

Mexikó, 2013. május 15.